

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

3.α. Για την απάντηση στο ερώτημα οι μαθητές/-τριες αναμένεται, μέσα από την κριτική μελέτη της ιστορικής πηγής (**ΚΕΙΜΕΝΟ Α**) να αξιοποιήσουν τις κατάλληλες πληροφορίες:

- «Εδώ και πολύ καιρό, οι πάπες, οι καρδινάλιοι και οι επίσκοποι ανταγωνίζονται τους ηγεμόνες στις συνήθειες τους και μάλιστα είναι έτοιμοι να τους ξεπεράσουν».
- «Οι επίσκοποι ξεχνούν ότι ο τίτλος τους σημαίνει εργασία, εγρήγορση και φροντίδα. Θυμούνται όμως πολύ καλά το ρόλο τους μόνο για να απομυζούν χρήματα από το ποίμνιό τους».
- «[...]αν οι καρδινάλιοι σκέφτονταν ότι είναι διάδοχοι των αποστόλων[...] αν προσπαθούσαν να μιμηθούν τη ζωή του Χριστού[...] αν σκέφτονταν μόνο το βάρος του ονόματος που έχουν[...] θα υπήρχε στη γη δυστυχία;».

Από την ιστορική αφήγηση του σχολικού βιβλίου [Κεφάλαιο 6. 4. Θρησκευτική Μεταρρύθμιση (1517-1555), α. Η Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία σε κρίση] μπορεί να γίνει σύνδεση με την αναφορά:

- «Ήδη από τα τέλη του Μεσαίωνα ...διαφθορά από τους εκκλησιαστικούς αξιωματούχους»

Μέσα από τη συνδυαστική προσέγγιση ιστορικής πηγής και ιστορικής αφήγησης αναμένεται να δομηθεί ένα συνθετικό κείμενο που να αναδεικνύει μέσω κριτικού σχολιασμού τα αναφερόμενα (στο κείμενο) αίτια της κρίσης που αντιμετώπισε η Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία στις αρχές του 16^{ου} αιώνα (προκλητικός τρόπος ζωής εκκλησιαστικών αξιωματούχων, επιδίωξη πολυτέλειας, εκμετάλλευση του ποιμνίου σε αντίθεση με όσα υπαγορεύει η χριστιανική διδασκαλία και το πρότυπο της ζωής του Χριστού- πρόκληση δυσaréσκειας εναντίον του πάπα και των λοιπών εκκλησιαστικών αξιωματούχων- απόδοση ευθυνών για τη δυστυχία στη γη)

3.β. Για την απάντηση στο ερώτημα οι μαθητές/-τριες αναμένεται, μέσα από την κριτική μελέτη της ιστορικής πηγής (**ΚΕΙΜΕΝΟ Α**) να αξιοποιήσουν τις κατάλληλες πληροφορίες:

- «32. Θα καταδικαστούν αιώνια, μαζί με αυτούς που τους διδάσκουν, όσοι πιστεύουν ότι τα συγχωροχάρτια τους εξασφαλίζουν τη σωτηρία[...]»
- «36. Κάθε χριστιανός που μετανοεί ειλικρινά μπορεί να έχει άφεση αμαρτιών χωρίς συγχωροχάρτια».

Από την ιστορική αφήγηση του σχολικού βιβλίου [Κεφάλαιο 6. 4. Θρησκευτική Μεταρρύθμιση (1517-1555), β. Η Μεταρρύθμιση του Λουθήρου] μπορεί να γίνει σύνδεση με την αναφορά:

- «Ο Λούθηρος διαμαρτυρόμενος θυροκόλλησε... επιχειρήματα που καταδίκάζαν τα συγχωροχάρτια[...]»

Μέσα από τη συνδυαστική προσέγγιση ιστορικής πηγής και ιστορικής αφήγησης αναμένεται να δομηθεί ένα συνθετικό κείμενο το οποίο να παρουσιάζει, μέσω κριτικού σχολιασμού, τις απόψεις του Λουθήρου για τα συγχωροχάρτια, ο οποίος μέσα από τις συγκεκριμένες θέσεις του:

- καταδικάζει τόσο εκείνους οι οποίοι υποστηρίζουν τη θεωρία-πεποίθηση για εξασφάλιση της άφεσης των αμαρτιών μέσω των συγχωροχαρτιών, όσο και εκείνους που εμπνεύστηκαν τη θεωρία αυτή και τη διέδωσαν σε άλλους μέσω της διδασκαλίας τους
- αντιπροτάσσει τη σύνδεση της άφεσης των αμαρτιών με την προσωπική μετάνοια του καθενός, ανάγοντας το ζήτημα σε καθαρά προσωπική υπόθεση του ατόμου
- ακυρώνει τον «εξαγνιστικό», μέσω εξαγοράς, ρόλο της Ρωμαιοκαθολικής εκκλησίας αποδεικνύοντας περιττά τα συγχωροχάρτια, εκφράζοντας με τον τρόπο αυτό, τη ρητή αντίθεσή του-«διαμαρτυρία» στη διδασκαλία της Ρωμαιοκαθολικής εκκλησίας.